

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό,
Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ
Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ'
αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.**

Ἦχος Δι-Θ.

K ^{Δι}
 v v v ρι ε ε κε κρα α ξα πρ ο ος σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς

σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σxes τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ωω ω ως μδ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μδ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μδ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γος πο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ξεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις ^Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων ^Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ ^Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των ^Δ

Α^{Δι} κθ σον ται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην ^Δ

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μὲ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μὲ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σθν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τὲ τηνδε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τὲ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ εγνωσ

τας τρι βους μὲ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε λεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πα λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μη^Δ τς ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σς^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ω ως μοι^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κουσον της φω νη ης μη^Δ

Γ^{Δι} — — — — — — — — — —
ε νη θη τω τα ω τα σθ προ σε χον τα εις την φω
— — — — — — — — — —
νην της δε η σε ω ω ως μθ ^Δ

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

ᾠχος Πα

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι ι λασ μος ε στι ^π

Τ — — — — — — — — — —
ων Α γι ων μαρ τυ ρων πρε σβευ ο ον των υ περ
— — — — — — — — — —
η μων και τον Χρι στον υμ νου ουν των πα σα πλανη πε παυ
— — — — — — — — — —
ται ^π και των αν θρωπων το γε ε νος πι στει δι α α σω
— — — — — — — — — —
ζε ται ^π

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Χ — — — — — — — — — —
ο ροι μαρ τυ υρ ων αν τε στη σαν τοις τυ ραν
— — — — — — — — — —
νοις λε γοντες ^π η μει εις στρα τευ ο με ε θα τω βα σι
— — — — — — — — — —
λει ει των δυ να με ων ει και πυ ρι και βα σα α νοις α

να λω ση τε η μας ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α dos
τη ην δυ να μιν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Mε γα λη η δο ξα ην ε κτη σα σθε Α γι
οι δι α α της πι στε ως ου μο νον γαρ εν τω πα σχειν τον
εχ θρον ε νι κη σα τε αλ λα και με τα θα να
τον πνευ μα τα α α πε λαυ νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ
ε τε ψυ χων και αι σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χας ημων

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἑδὲμ Παράσεισος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τς

Tων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α παν των κατ
ο νο μα με τα πι στε ως ζη σαν των ευ σε βως μνη μην

τε λὸν τες οἱ πι στοὶ ^Δ τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον ^β α
 νυ μνη σω μεν αι τὸν τες εκ τε νως ^ν τδ τδς εν ω ω
 ρα της κρι σε ως ^Δ α πο λο γι αν α γα θην ^Δ δδ ναι
 αυ τω ω τω Θε ω η μων ^Δ τω πα σαν κρι νον τι
 την γην ^ν της δε ξι ας αυ τδ ς πα ρα στα σε ως
 τυ χον τας εν χα ρα ^Δ εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων
^ν και εν Α γι ων κλη ρον φω τει νω ^Δ και α ξι
^ν ς γε νε εσθαι της ς ρα νι ς Βα σι λει ας αυ τδ ^ν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ

παν τες οἱ λα οἱ ^ν

Ο τω οἱ κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο τδς εκ πρι
 α με νος ^β και θα να τω σδ θα να τδ τδ πι κρδ ^ν εκ
 λυ τρω σα με νος η μας ^Δ και ζω ην την αι ω νι ον ^β
 πα ρα σχων τη α να στα σει σδ η μιν ^ν παντας α να α
 παυ σον Κυ ρι ε ^Δ τδς κοι μη θεν τας ευ σε βως ^Δ η εν
 ε ρη η μοις η πο λε σιν ^Δ η εν θα λα σ ση Η εν

γῆ ἡ ἐν παντί το ὁ πω βα σι λεις τε ι ε
 ρεις ἀρχι ε ρεις μο να στας και αι μι γα α α δας
 ἐν ἡ λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι
 ὦ σον αὐ τῆς τῆς ὄ ρα νι ὄ Βα σι λει α ας σῶ

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω να

Τῆ ἐκ νε κρων ε γε ρ σει σῶ Χρι στε ὄ κε τι ο
 θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νον των ευ σε βως
 δι ο αι τῶ μενεκ τε νως τῆς σῶς ὄ λῶς α να παυ
 σον ἐν αυ λαις σῶ και ἐν κολ ποις Α βρα αμ τῆς ἐξ
 Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρεϋσαντας σοι κα
 θα ρως πα τε ρας και α δελ φῶς ἡ μων φι λῶς ο
 μῶ και συγγενεις α παντα ἀν θρω πο ον τα τῶ βι ὄ
 λει τῶ γῆ σαν τα πι στῶς και πρὸς σε με ε τα στα α
 ἀν τα πολυ ει δως και πολυ τρο πῶς ο Θε
 ος και α ξι ὦ σον τῶ ὄ τῆς τῆς ὄ ρα νι ὄ Βα

σι λει α ας σθ

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Νη ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο

η σω τον θα α α α να α α α τον και ι δω εν

τοιις τα αφοις κει ει με ε νην την κατ ει κο ο να

α Θε ε ου πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο

ο ο τη η η η τα α α μορ φο ον α δο ο

ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος

Δι ω του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του

το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως πα

ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ νε

Νη ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω ο ο

Δι ον τως Θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε ε

Νη γρα α α πται του πα α ρε χον το ος τοις με

τα στα α σιτην α να α α πα α α αυ σιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω των α α μην

Πα ρη η ηλθεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελθου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και

αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε

τε ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο

ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι

α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Ἄνευ εἰσόδου.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλ. Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ.
ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι ι α α α α ρ

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα
τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Πα

Ὁ ἰ την ε πι γει ον α πο λαυσιν μη πο θη σαν
τες αθ λο φο ροι ου ρα νι ων α γα θων η ξι
ω θη σαν και Αγ γε λων συμ πο λι ται γε γο να
σι Κυ ρι ε πρε σβει ει αις αυ των ε λε η σον και
σω σον η μας

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν
εν α γα θοι οἰς α αυ λι σθη σον
ται

Ὁ ἰ οἱ μοι Οἰ ον α γω να ε χει η ψυ χη χω ρι
ζο με νη ε εκ τῶ σωματος οἱ οἱ μοι πο σα δα κρυ υ ει
το τε και ὁχ υ πα αρ χει ο ε ε λε ων αυτην προς
τῶς Αγ γε ε λῶς τα ο ομ μα τα ρε πῶ σα Α πρα κτα

κα θι κε τευ ει προς τας ανθρωπων παστας χειρας εκτει
 νουσα εκει χειτον βοηθοντα διοαγαπη
 τοιμαα δελφοι εννοησαντες ημωντοβρα
 χυυτης ζωης τοις μεταστασιν την αναπαυσιν πα
 ρα Χρισταιτησωμεθα και ταις ψυχαις ημων το μεγα
 λεος

Ἄτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω
 και προσελαβη Κυριε

Ε κ γης πλαστου γησας με εις γην παλιν πορευεσθαι
 τη παραβασει μεκατεκρινας εστησας ημεραν
 ετασεως εν ητα κρυπτατης εκασταπραξε
 ως φανερα παρισταται ενωπιον σου τοτεφει
 σαιμααναμαρτητε και των εσφαλμενων συγχωρη
 σιν διδου της βασιλειας σου ημω ρισης με

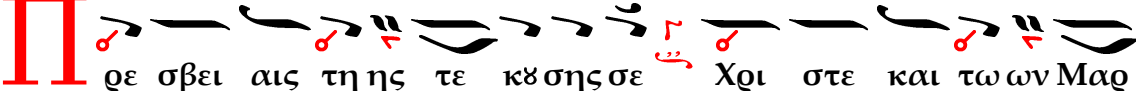
Ἦχος Πα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Δι
 Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στου ρ γον σου
 γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
 Δι Πα
 θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω
 ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
 Δι Πα
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο
 ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει δι ο Σω τηρ του
 ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των
 εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
 σον

Ἦχος Κε

Χ
 Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

 Π ρε σβει αῖς τη ἡς τε κῃ σης σε Χρι στε και τῶν Μαρ
 τυ ρων σθ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ραρ
 χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των
 των Α γι ι ων τῃς κοι μη θεν τας δα λας σθ α
 να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

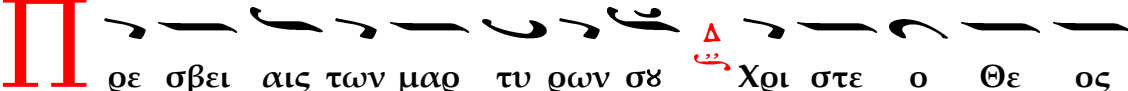
Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ
 ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος Δι-Θ

 Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σθ
 Ε ν ῃ ρα νι οῖς θα λα μοις δι η νε κως οἱ
 γεν ναι οἱ Μαρ τυ ρες δυ σω πῃ σι σε Χρι στε ῃς

εκ γης με τεστησας ⁶ πι στς αι ω νι ων α γα θων τυ

χειν α ξι ω ω σον ⁶

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται ^Δ

K α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον ^Δ με

σον μεν τον αν θρωπον ^Δ τα πει νο τη τος ο μ8 ^Δ

και με γε θς ε πλα σας ⁶ δι ο τας των δε λων σ8 ψυ χας

Σω τερ α να πα αυ σον ⁶

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

T 8 Πα ρα δει σ8 πο λι την και γε ωρ γον ^Δ κατ

αρ χας με Ε τα ξας ^Δ πα ρα βα ντα δε την σην ^Δ

ε ντο λην ε ξω ρι σας ⁶ δι ο τας των δε λων σ8 ψυ χας

Σω τερ α να πα αυ σον ⁶

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ ας το πριν ^Δ την
 η μων προ μη το ρα ^Δ εξ α χρα ντ ς σα γασ τρος ^Δ σα ρ
 κα πε ε ρι βαλ λε ται ^Θ δι ης τ ς θα να τ ς την ι σχυν Α
 γνη δι ε λυ υ σεν ^Θ

ᾠδὴ γ΄.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος ^Π ^Δ Δι - ς

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων ς ^Δ Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον ^Δ τας ψυ χας των δ ς λων ς ^Δ
Ν ο μι μως η θλη σαν οι σοι ^Δ Μα ρ τυ ρες Ζω ο
 δο τα ^Δ και στε φα νω της νι ι κης ^Δ κο σμη θεν τες πα
 ρα ς ^Θ τοις με τα στα σι πι στοις ^Δ αι ω νι αν λυ τρω
 σιν βρα βευ ς ς σι ^Θ

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
 ται ^Δ

Π αι δευ σας προ τε ρον πολ λοις ^Δ τε ρα σι και ση
 μει οις ^Δ ε με τον πλα νη θε ε ντα ^Δ επ ε σχα των

σε αυτον κε νω σας ως συμπαθης και ζη τη σας ευρες
και δι ε σω σας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ ε ο ντων α στα τον φθο ραν τς προς σε δι α

βαντας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα τοι κειν χαρ μο

νικως α ξι ω σον Α γα θε δι και ω σας πιστει τε

και χα ρι ι τι

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υκ ε στιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε Θε ο

μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α

λη θη συ νε λα βες εν γα στρι τα θα να τα λυ σα ντα

την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος πλ. β' Δι. θ.

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ
Σ ο φι ας μει ζονος δει κνυ ων γνωρισμα και της
πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λας Δε σπο τα χρη στο
τη τος τας των Μαρ τυ ρων χο ρει ας τοις Α γγε λοις
συν η ριθ μη η σας
Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

A φρα στὸ δοξῆς σὺ τυ χεῖν α ξι ὠσον ^ε τὸς πρὸς
σε με ταστάντας ἐν θα Χρί στε ^Δ των εὐφραι νο με
νων ἐστίν ^Δ ἡ κα τοι κι α καὶ φω νη ^Δ κα θα ρας
α γαλ λι α σε ε ὡς ^ε

Δ ο ξα Πα τρι καὶ Υἱ ὠ καὶ Α γι ὠ Πνευ μα τι ^Δ
Υ μνᾶ ντας πρὸς δεξαι το θει ὄν κρατος σὺ ^ε ὅς ἐκ
γῆς πρὸ σε λα βᾶ τεκ νὰ φω τος ^Δ τὸ τὸς ἐρ γα ζο με
νος ^Δ τῆς α μαρ τι ας τῆν α χλυν ^Δ ἐκ κα θαιρων Πο
λυ ε λε ε ε ^ε

Θεοτοχίον.

K αὶ νυν καὶ α εἰ ^Δ καὶ εἰς τὸς αὶ ὠ νας των αὶ
ὠ νων α μην ^Δ
Δ ο χει ὄν ἀχραντον νὰ ὄν πα νὰ μω μον ^ε κι βω
τον πα νὰ γι ἀνπαρ θε νι κον ^Δ το πον α γι α
σματος ^Δ σε καλ λο νην τὸ Ι α κωβ ^Δ ο Δε σπο τῆς
ε ξε λε ξα α το ^ε

Ὡδὴ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος Βου

Π ρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σϛ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δαλων σϛ

Ω ς ο λο καρπω σις ι ε ρα και ως α

παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε

δο ξα σμε νω προ σα νε χθεντες Θε ω η μιν την σω

τη ρι αν α ει βρα βευ ϛ ϛ σι

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

 ται

Τ ης ϛ ρα νι ϛ δι α γω γης της δι α νο

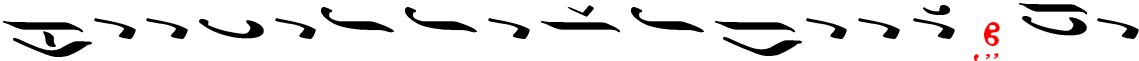
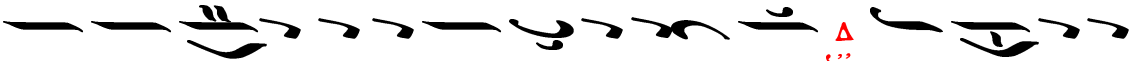
μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα τς προ κοι

μη θεν τας πισ τς οι κε τα ας σϛ πα ρε χων των πται

 σμα των την α πο λυ τρω ω σιν

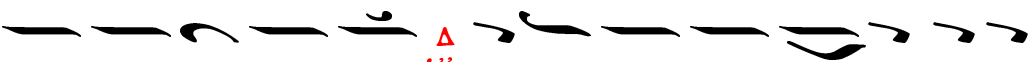
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ο μο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της α γα

 θο τητος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος τς τε

 λει ω θεν τας της Βα σι λει ας της σης α ξι ω σον

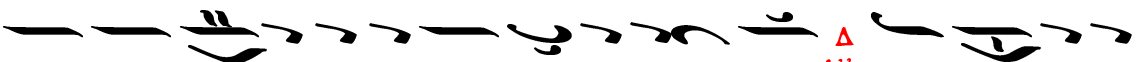
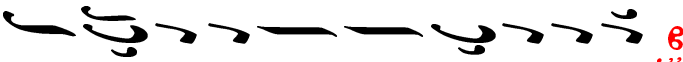
 Οικ τιρ μονμο νε α θα να α τε

Θεοτοκίον.

Κ
 αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α μην

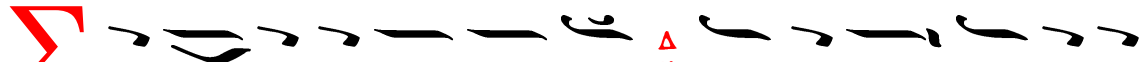
Ι
 σχυς και υ μνη σις ο εκ σθ Δε σποι να τς

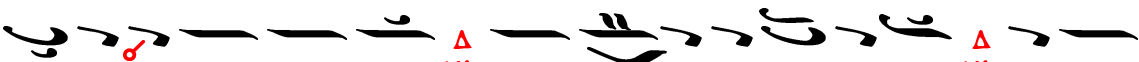
 κο σμδ γεννη θεις και σω τη ρι α ε γε νε το τοις α

 πολ λυ με νοις εκ των τς Α δσ πυ λων ρυ ο με νος

 τς πι στει σε μα κα ρι ζο ον τας

Ὡδὴ σ΄.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-Θ.

Π
 ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

 α να παυ σον τας ψυ χας των δσ λων σθ
Σ
 ταυ ρω προ ση λσ με νος των Μαρ τυ ρων τς χο

 ρς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μδ με νς το

 πα θος σθ Α γα θε δι ο σθ δε ο με θα τς προς

σε ε με τα σταντας δι α να πα αυσον ⁶

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ

A φρα στω τη δο ξη σ ^Δ ο ταν ελ θης φο βε ρος

⁶ κρι ναι τον κο σμον α παντα ^Δ εν νε φε λαις ευ δο κη

σον Λυ τρω τα ^Δ φαι δρως υ πα ντη σαι σοι ^Δ ς εκ

γη ης προ σε λα β ⁶ πι στ ⁶ ς δ ⁶ λ ⁶ ς σ ⁶

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Π η γη ζω ης πε φυ κας ^Δ εν αν δρει α θε ι κη ⁶

πε πε δη με ν ^Δ ς Δε σπο τα ^Δ ο ε ξα γων τ ^Δ ς δ ^Δ λ ^Δ ς

σ ^Δ τ ^Δ ς προς σε ^Δ πι στως εκ δη μη σαν τας ^Δ εν τρυ

φη η Πα ρα δει σ ⁶ κα τα σκη νω ω σον ⁶

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τ ^Δ ς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

E ις γην α πε στρα φη μεν ^Δ πα ρα βα ντες τ ⁶ Θε ⁶ ς

την ε ντο ληντην εν θε ον δι α σθ δε Παρ θε νε
 προς ς ρα νον εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο
 ρα αν τθ θα να τθ εκ τι να ξα αντες

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὤδὴ ζ΄.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος πλ. β΄ Δι-Θ.

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ
 Λ υ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της
 πρω της πα ρα βα σε ε ως ρα ντι σθεντες δε τω ι δι
 ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζσ σισφαγην

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων ⁶

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται ^Δ

Θ ρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρω σας ^Δ Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε ⁶ τς εν πι στει δε ^Δ κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν ^Δ υ μνσ ντας και λε γον τας Χρι

στε ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων ⁶

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση μα τι ^Δ θει

ω θε αρ χι κω τα α τε ⁶ τς με τα σταντας ^Δ Βα σι λει

ας Δε σπο τα της σης ^Δ α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω

τηρ ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων ⁶

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με γε

γονας συλ λα β8 σα Θε ον τον συν τρι ψα ντα τ8 θα να

τ8 πυ λας και μοχ λ8ς συν θλα σαντα ο θεν σε Α γνη

υ μνο λο γ8 μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα

Ὡδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σ8 Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δ8 λων σ8

Σ τα θε ρως τ8ς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι

τω της νι κης στε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε Μαρ τυ

ρες Χρι στ8 α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψ8 8 μεν εις παν τας τ8 8ς αι ω νας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Ι ε ρως τ8ς τον βι ον α πο λι ποντας πισ τ8ς και

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος πλ. β. Δι. Θ.

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σϛ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δϛ λων σϛ

Ε λ πῖς Μαρ τυ ρων χο ρϛς ε νευ ρω σε και προς την

σῆν α γα πην δι α πυ ρως ε πτε ρω σε των μελ λο ντων

τϛ τοῖς προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην ο

ντω σα να παυσιν ἡς τϛς με τα στα ντας Α γα θε τυ χειν

α ξι ω ω σον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοῖς αυ λι σθη σον

ται

Λ αμ πρασ και θει ας τυ χειν ελ λαμψε ως της σης Χρι

στε τϛς πι στει με τα σταν τας ευ δο κη σον την εν κολ ποις

Α βρα αμ α να παυ σιν μο νος ως ε λε ῆ μων τϛ

τοις δω ρϛ μενος και της αι ω νι ϛ α ξι ων μα κα

ρι ο τη η τος ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ο ων τη φυ σει χρη στος και ευσ πλαγχνος ^ε και θε

λη της ε λε ρς ευσ πλαγχνι ας η α βυσ σος ^ν ως εκ

το πρ τρ τρ της κα κω σε ως ^Δ και σκι ας τρ θα

να τρ Σω τερ με τε στη σας ε θα κα τα λαμ πει σρ το

φως τρ τρς κα τα τα α ξον ^ε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τρς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Σ κη νην α γι αν Α γνη γι νωσκομεν ^ε και κι βω

τον και πλα κα σε τρ νο μρ της χα ρι τος ^ν δι α σρ γαρ

α φε σις δε δω ρη ται ^Δ τοις δε δι και ω με νοις δι

α τρ αι μα τος ^Δ τρ σω μα τω θεν τος εκ της σης γα

στρος Πα να μω ω με ^ε

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος

 εὐ οὐρανῶν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατῶν οὐτολ
μα ἀγγελῶν ἀτενίσαι ταῦτα διὰ σου δε
παναγῶν ῥα θηβροῖς Λογοςσεσάρκωμένος
ὁν μεγαλύνοντες συνταῖς οὐρανίαις ἑξοταῖς
σε μακαρίζομε ἐν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ὁ βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρρ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σδ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῇ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. ᾠχος δ'.

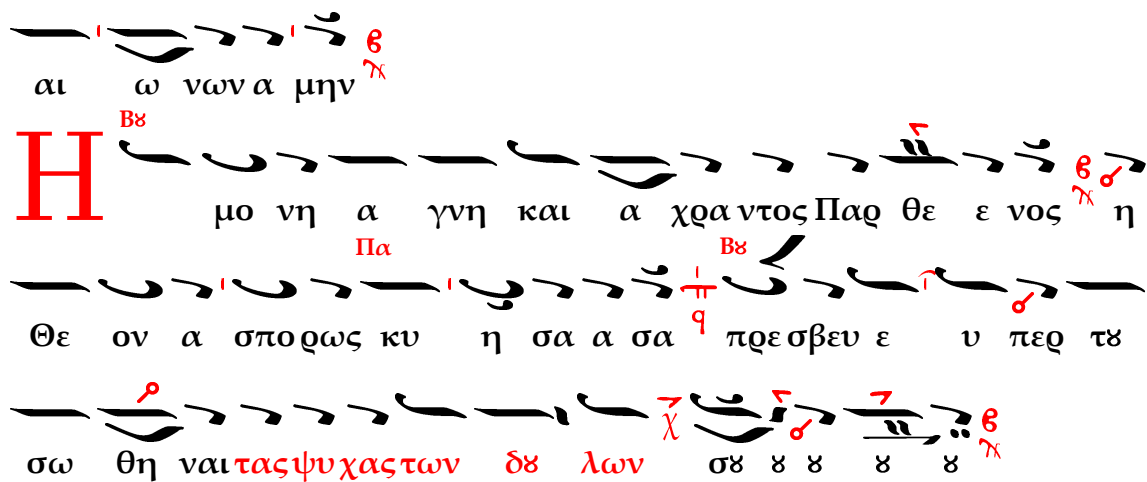
ᾠχος ~~λατος~~ Βου ς

Μ^{B8} ε τα πνευ μα α των δι και αι ων ^Δτε τε λει
 ω με ε νων ^ετας ^γψυ χας των ^δδλων ^σσ Σω ω τερ α να
 παυ σον ^εφυ λατ των ^αυ ^τας ^Δεις την μα κα ρι αν ζω
 ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε ^ε

Ε^{B8} ις την κα τα παυ σσιν ^σσ Κυ ρι ε ^Δο που
 πα αν τες οι α γι οι ^σσ α να παυ ο νται ^{Πα} ^εα να πα
 αυ σον ^πκαι ^τας ^γψυ χας των ^δδλων ^σσ ^Δο τι μο νος υ
 πα ρχεις α θα να τος ^ε

Δ^{B8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δκαι Α γι ω Πνευ μα τι ^ε
Σ^{B8} υ ει ο Θε ος ημων ^Δο κα τα βας εις α
 α δην ^εκαι ^τας ο δυ νας ^λυ υ σας ^Δτων πε πε δη
 με ε νων ^εαυ ^τος και ^τας ^γψυ χας των ^δδλων ^σσ Σω ω
 τερ α να παυ σον ^ε

Κ^{B8} αι νυν και α ει ^Δκαι εις τς αι ω νας των

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἁπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Α ἰ ω νι α η μνη η η μη αι ω νι
 α η μνη η η μη αι ω νι α **Αυ των** η μνη
 μη
 τρίς με τέλος: αι ω νι α **Αυ των** η μνη μη η η
 η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἦχου.]

* * * * *